

ВІДГУК
офіційного опонента
Данкевича Віталія Євгеновича
на дисертаційну роботу
Щура Олександра Володимировича
на тему «Механізм інноваційного розвитку підприємництва в умовах
управління змінами»,
подану на здобуття ступеня доктора філософії
за спеціальністю 073 – Менеджмент

Актуальності теми та її зв'язок з науковою тематикою.

Інноваційний розвиток підприємництва в сучасних умовах перетворився на один із ключових чинників забезпечення економічної стійкості держави, підвищення конкурентоспроможності суб'єктів господарювання та формування нової моделі економічного зростання. Технологічне оновлення виробництва, цифрова трансформація бізнес-процесів, інтеграція інновацій у систему управління підприємствами та активізація процесів комерціалізації знань істотно змінюють підходи до організації підприємницької діяльності. За цих умов ефективність функціонування підприємств дедалі більше визначається їх здатністю своєчасно реагувати на зміни зовнішнього середовища, використовувати сучасні управлінські інструменти та забезпечувати безперервність інноваційних процесів.

Для України зазначена проблематика має особливе значення у зв'язку з необхідністю відновлення національної економіки, модернізації виробничого потенціалу, підвищення інноваційної активності бізнесу та виконання стратегічних завдань європейської інтеграції. Воєнні дії істотно вплинули на функціонування підприємницького сектору, спричинивши втрату виробничих потужностей, скорочення інвестицій, порушення логістичних зв'язків та загострення кадрових проблем. За таких обставин інновації виступають не лише джерелом економічного розвитку, а й одним із базових інструментів забезпечення стійкості підприємств та їх адаптації до нових умов господарювання.

Особливого значення набуває формування сучасного механізму інноваційного розвитку підприємництва, здатного забезпечити ефективне поєднання державної підтримки, підприємницької ініціативи, наукового потенціалу та цифрових технологій. Відсутність цілісного підходу до управління інноваційними процесами, недостатня координація діяльності основних учасників інноваційної системи та фрагментарність окремих регуляторних інструментів обумовлюють необхідність подальшого розвитку теоретичних і методичних засад формування такого механізму.

Актуальність дисертаційного дослідження посилюється також необхідністю гармонізації національної системи підтримки інновацій із європейськими підходами до розвитку підприємництва. Практика країн Європейського Союзу свідчить, що результативність інноваційної політики безпосередньо залежить від ефективної взаємодії держави, бізнесу, наукових

установ, закладів вищої освіти та фінансових інституцій. Відповідно, одним із ключових завдань сучасної економічної політики України є формування інтегрованої інноваційної екосистеми, здатної забезпечити прискорення технологічного розвитку та підвищення конкурентоспроможності національного підприємництва.

Отже, дисертаційна робота Щура О. В. є актуальним, своєчасним і науково значущим дослідженням, результати якого мають важливе теоретичне та практичне значення для розвитку механізмів інноваційного розвитку підприємництва, удосконалення державної інноваційної політики та забезпечення конкурентоспроможності економіки України в умовах управління змінами.

Дисертація виконана відповідно до тематики науково-дослідних робіт Київського національного університету технологій та дизайну за темами: «Стратегічне управління інноваційним потенціалом: інструменти та методи для підвищення конкурентоспроможності підприємницьких структур» (державний реєстраційний номер 0125U001888), у межах якої удосконалено підходи до стратегічного управління інноваційним потенціалом підприємницьких структур в умовах динамічних змін зовнішнього середовища; «Методологічні засади управління кластерним розвитком в умовах війни» (державний реєстраційний номер 0123U101031), у межах якої розвинуто науково-методичні положення щодо державного сприяння кластерному розвитку та посилення взаємодії учасників інноваційних екосистем в умовах воєнного стану; «Формування державних пріоритетів розвитку підприємництва в умовах інноваційної економіки» (державний реєстраційний номер 0123U101032), у межах якої обґрунтовано напрями формування державних пріоритетів стимулювання інноваційного розвитку підприємництва в умовах трансформації економіки.

Ступінь обґрунтованості наукових положень, висновків і рекомендацій, сформульованих у дисертації.

Аналіз змісту дисертаційної роботи Щура О. В. свідчить, що отримані наукові результати характеризуються належним рівнем обґрунтованості, достовірності, внутрішньою логічною узгодженістю та методичною завершеністю. Автору вдалося сформулювати комплексне бачення проблеми інноваційного розвитку підприємництва в умовах управління змінами, поєднавши сучасні теоретичні концепції менеджменту з результатами власних аналітичних досліджень і практичними рекомендаціями щодо вдосконалення державного супроводу інноваційної діяльності.

Обґрунтованість сформульованих у дисертації положень забезпечується чіткою логікою дослідження, яка простежується від постановки наукової проблеми та формулювання мети до отримання авторських наукових результатів. Поставлені завдання є взаємопов'язаними, повністю охоплюють предмет дослідження та послідовно вирішуються у кожному розділі роботи, що свідчить про системний характер авторського підходу.

Дисертаційне дослідження виконано із застосуванням сучасного методологічного інструментарію. Для досягнення поставленої мети автором використано комплекс загальнонаукових і спеціальних методів дослідження, що забезпечило високий рівень аргументованості отриманих результатів та їх відповідність сучасним вимогам економічної науки.

Важливо відзначити, що дисертація характеризується високим ступенем внутрішньої узгодженості. Теоретичні положення першого розділу отримують належне підтвердження у процесі аналітичного дослідження, а результати другого розділу слугують основою для формування практичних рекомендацій і концептуальних рішень, представлених у третьому розділі. Така побудова роботи свідчить про послідовність авторського наукового пошуку та завершеність проведеного дослідження.

У цілому дисертаційна робота Щура О. В. характеризується високим рівнем наукової аргументованості. Сформульовані автором положення, висновки та рекомендації є достатньо обґрунтованими, достовірними, взаємоузгодженими та логічно впливають із проведених досліджень. Це дає підстави позитивно оцінити рівень виконаної роботи та вважати, що отримані результати мають належне наукове й практичне значення.

Новизна наукових положень, висновків і рекомендацій, сформульованих у дисертації.

Представлені наукові результати характеризуються логічною завершеністю, достатнім рівнем теоретичного обґрунтування та практичною спрямованістю, а їх сукупність формує особистий внесок автора у розвиток теорії менеджменту. Наукова новизна одержаних результатів полягає в теоретичному обґрунтуванні та розробленні науково-практичних положень щодо удосконалення механізму інноваційного розвитку підприємництва в умовах управління змінами.

Найбільш вагомі результати, що характеризують наукову новизну, полягають у наступному:

удосконалено:

концептуально-методична архітектура формування механізму інноваційного розвитку підприємництва, у методичному ядрі якої, на відміну від існуючих підходів, домінують всеосяжний аналітичний контур дослідження, адаптивна архітектура методичної підтримки, інституційна оркестрація та максимальна залученість, інноваційна резильєнтність підприємництва, що дає можливість застосувати на практиці такі інструменти як програмно-цільове регулювання, державно-приватне партнерство, адаптивне проєктування, технологічне брокерство, інноваційна акселерація, капіталізації знань, екосистемна інтеграція;

методичний підхід до верифікації передумов формування механізму інноваційного розвитку підприємництва, що, на відміну від існуючих, заснований на використанні інтегрального показника MIRP, який враховує інноваційну активність, адаптивність до змін, екосистемну взаємодію, ресурсне забезпечення, інноваційну результативність та турбулентність

зовнішнього середовища, що дозволяє аналізувати здатність підприємств реалізовувати механізм інноваційного розвитку підприємництва на основі подолання економічних, інституційних та поведінкових бар'єрів;

концептуальний підхід до активізації державного супроводу інноваційного розвитку підприємництва у повоєнний період, який, на відміну від існуючих, заснований на інноваційному процесі (генерація ідей, розробка, впровадження і комерціалізація інновацій), обмежений внутрішніми можливостями (інноваційний потенціал, НДДКР, людський капітал, організаційна культура), зовнішнім середовищем (держава, політика, регуляторне середовище, інфраструктура) та державною підтримкою (нормативно-правове, фінансове та інституційне забезпечення), що дозволяє забезпечити практичну реалізацію інноваційних проєктів і підвищити конкурентоспроможність підприємств у повоєнний період;

модель впровадження відкритої системи управлінських структур у процесі розвитку підприємництва, яка, на відміну від існуючих, заснована на механізмі, що складається із блоків визначення детермінант змін у зовнішньому та внутрішньому середовищі; діагностики готовності підприємства до змін; побудови інноваційної екосистеми; подолання терть і пасток, зокрема регуляторних бар'єрів, інформаційної асиметрії, фінансових обмежень, низької взаємодії, опору змінам і консерватизму, низької довіри та оркестрації; досягнення стратегічної стійкості підприємства і економіки, що формує концептуальне підґрунтя переходу від фрагментарного управління інноваційною діяльністю до екосистемної моделі інноваційного розвитку підприємництва;

набули подальшого розвитку:

аналіз теоретичних основ інноваційного розвитку підприємництва в системі управління змінами, що на відміну від існуючих, заснований на визначенні «інновації» як розроблення, впровадження та комерціалізацію якісних соціально корисних принципово нових продуктів, послуг, технологій, методів управління, впровадження яких забезпечує економічні, соціальні, екологічні та інші вигоди в умовах управління змінами, розвитку креативної економіки знань та посилення трансферу технологій, що дало можливість охарактеризувати інноваційний розвиток як складно-динамічний процес системних якісних та кількісних управлінських змін у підприємстві, заснованих на акселерації та дифузії інновацій, конвергенції або синергії технологічних процесів, активної крос-секторальності при платформізації адаптивних бізнес-моделей, що стимулює венчуризацію, інтелектуалізацію та інноваційну інклюзивність бізнесу;

дослідження інституційно-регуляторних детермінант інноваційного розвитку підприємництва в умовах управління змінами, які, на відміну від існуючих, засновані на концепції повоєнного інноваційного відновлення підприємств, яка інтегрує ключові елементи інноваційної екосистеми та визначає їх взаємозв'язок у межах єдиного механізму розвитку, засновану на розвитку відповідної інфраструктури; принципах системності, партнерства держави та бізнесу, адаптивності та інклюзивності; стратегічних пріоритетах;

моделі «потрійної спіралі»; фінансових інструментах; управлінській трансформації та розвитку людського капіталу, що дозволяє в умовах управління змінами отримати адаптивні ефекти;

визначення особливостей здійснення програмно-цільового регулювання інноваційного розвитку підприємництва у повоєнний період, що, на відміну від існуючих, проведено за основними критеріями, такими як характер впливу, орієнтація, планування, фінансування, контроль результатів, координація, роль держави, адаптивність та аналізі структури факторів інноваційного розвитку підприємств, такими як державна підтримка, цифровізація бізнес-процесів, розвиток людського капіталу та кооперація з науковими установами, що дозволяє комплексно застосовувати інструменти програмно-цільового регулювання для забезпечення стійкого інноваційного розвитку підприємництва.

Оцінка змісту дисертації та її завершеності

Дисертаційна робота Щура О. В. характеризується цілісною побудовою, чіткою внутрішньою логікою та послідовністю викладення матеріалу. Структура дослідження повністю відповідає поставленій меті та забезпечує комплексне розкриття проблематики формування механізму інноваційного розвитку підприємництва в умовах управління змінами.

Композиція роботи побудована за принципом логічного переходу від теоретичного осмислення проблеми до її аналітичного дослідження та подальшого обґрунтування практичних рекомендацій. Такий підхід забезпечив внутрішню узгодженість усіх структурних елементів дисертації та дозволив автору послідовно реалізувати визначені у вступі завдання дослідження.

Перший розділ «Теоретико-методичні засади інноваційного розвитку підприємництва в умовах державної підтримки» має фундаментальний характер і формує теоретико-методичне підґрунтя всього дослідження. Автором здійснено критичний аналіз сучасних концепцій інноваційного розвитку підприємництва, управління змінами, державного регулювання інноваційної діяльності та функціонування інноваційних екосистем. Позитивно слід оцінити прагнення автора не лише систематизувати існуючі наукові підходи, а й визначити напрями їх подальшого розвитку, що стало основою для формування власної концепції механізму інноваційного розвитку підприємства. Особливу увагу привертає розроблення концептуально-методичної архітектури механізму, яка виступає методологічною основою подальших досліджень (с. 28-82).

Другий розділ «Діагностика та оцінювання інноваційного розвитку підприємства в Україні» має виражений аналітичний характер і відзначається використанням широкої інформаційної бази. Автором проведено комплексне дослідження сучасного стану інноваційного розвитку підприємства, проаналізовано тенденції фінансування досліджень і розробок, кадрового забезпечення науки, патентної активності, міжнародної конкурентоспроможності України та ефективності інструментів державної

підтримки інноваційної діяльності. Суттєвою перевагою цього розділу є поєднання статистичного аналізу із сучасними методами економічного моделювання, що дозволило автору обґрунтувати власні висновки не лише якісними, а й кількісними оцінками (с. 83-154).

Найбільш вагомим у науковому та практичному аспектах є третій розділ дисертації «Архітектоніка механізму інноваційного розвитку підприємництва в умовах правління змінами», у якому автором запропоновано конкретні напрями вдосконалення механізму інноваційного розвитку підприємництва. Представлені концептуальні положення щодо державного супроводу інноваційного розвитку, програмно-цільового регулювання, інтегрального оцінювання передумов формування механізму та впровадження відкритої системи управлінських структур є логічним результатом проведених теоретичних і аналітичних досліджень. Важливо, що всі запропоновані рекомендації мають достатній рівень практичної деталізації та орієнтовані на можливість їх використання в діяльності органів державної влади та суб'єктів господарювання (с. 155–229).

Слід відзначити високий рівень взаємозв'язку між окремими розділами дисертації. Теоретичні положення першого розділу знаходять підтвердження у результатах аналітичного дослідження, тоді як отримані аналітичні висновки безпосередньо використовуються при розробленні практичних рекомендацій. Це свідчить про завершеність авторської концепції та відсутність розриву між теоретичною і прикладною частинами дослідження.

Окремо слід звернути увагу на якість представлення результатів дослідження. Дисертація містить достатню кількість таблиць, рисунків, схем і моделей, які не дублюють текстову частину роботи, а доповнюють її, забезпечуючи наочність викладеного матеріалу та полегшуючи сприйняття авторських положень. Використані графічні матеріали характеризуються інформаційною насиченістю, логічністю побудови та належним аналітичним супроводом.

Загалом структура дисертаційної роботи є науково обґрунтованою, внутрішньо збалансованою та повністю відповідає вимогам, що ставляться до дисертацій на здобуття ступеня доктора філософії. Зміст роботи свідчить про високий рівень наукової підготовки автора, його здатність комплексно досліджувати актуальні проблеми менеджменту та формувати завершені наукові рішення, що мають теоретичне й практичне значення.

Одержані у дисертаційній роботі результати мають вагоме теоретичне та практичне значення, оскільки спрямовані на вирішення актуальної наукової проблеми удосконалення механізму інноваційного розвитку підприємництва в умовах управління змінами. Запропоновані автором концептуальні, методичні та прикладні положення розширюють наукові підходи до формування сучасної системи управління інноваційним розвитком і створюють підґрунтя для їх практичного використання в діяльності суб'єктів господарювання та органів державної влади.

Запропоновані автором рішення мають як фундаментальне значення для подальшого розвитку теорії менеджменту, так і прикладну спрямованість, що

забезпечує можливість їх використання під час формування державної інноваційної політики та у практиці управління підприємствами. Зокрема, пропозиції автора використано в діяльності: Товариство з обмеженою відповідальністю «Поділля-Проммет» – розроблені практичні рекомендації та пропозиції щодо удосконалення розвитку підприємництва (довідка від 30.01.2026 № 18-26); Товариство з обмеженою відповідальністю «Укр-Транс-Інвест» – у частині надання практичних рекомендації щодо стратегічного та операційного планування підприємства, зокрема при розробці заходів щодо активізації інноваційної діяльності, удосконалення системи управління змінами та підвищення ефективності використання ресурсного потенціалу (довідка від 27.02.2026 № 67/26); Товариство з обмеженою відповідальністю «Індустрія Енергії» – щодо наукового обґрунтування підходів, методів та практичних рекомендацій з активізації інноваційного розвитку підприємства, які застосовано при формуванні стратегічних напрямів розвитку, удосконаленні системи управління змінами, а також підвищенні ефективності управлінських рішень щодо впровадження інновацій на підприємстві (довідка від 12.03.2026 № 12/03-26).

Отже, одержані результати мають вагоме теоретичне і практичне значення, характеризуються достатнім рівнем наукової зрілості та створюють методологічне підґрунтя для подальшого розвитку досліджень у сфері інноваційного менеджменту й державного регулювання підприємництва. Практична спрямованість авторських розробок, їх адаптованість до сучасних умов функціонування національної економіки та можливість широкого впровадження у практику управління підтверджують цінність виконаної дисертаційної роботи.

Повнота викладення результатів досліджень у наукових виданнях

Аналіз наукових праць Щура О. В. свідчить про достатній рівень оприлюднення основних результатів дисертаційного дослідження. Представлені публікації охоплюють ключові положення роботи, відображають етапність виконання дослідження та підтверджують послідовність формування авторської наукової концепції щодо удосконалення механізму інноваційного розвитку підприємництва в умовах управління змінами.

Основні положення та практичні результати дисертаційної роботи Щура О. В. оприлюднено на міжнародних та всеукраїнських науково-практичних конференціях, зокрема таких: II та IV Всеукраїнська науково-практична конференція молодих учених та студентів «Домінанти соціально-економічного розвитку України у нових реаліях» (2024 та 2026 роки, м. Київ); II Міжнародна науково-практична конференція «Браславські читання. Економіка XXI століття» (2024 рік, м. Одеса); IX Всеукраїнська науково-практична інтернет-конференція «Управління ресурсним забезпеченням господарської діяльності підприємств реального сектору економіки» (2024 рік, м. Полтава); Міжнародна науково-практична конференція «Science and innovation today» (12-14 січня 2026 року, м. Варшава, Польща); Міжнародна

науково-практична конференція «Frontiers of global knowledge» (13-15 березня 2026 року, м. Женева, Швейцарія); VII Міжнародна науково-практична Інтернет-конференція «Імперативи економічного зростання в контексті реалізації глобальних цілей сталого розвитку» (2025 рік, м. Київ).

Положення та найвагоміші результати дисертаційної роботи Щура О. В. опубліковано у 13 наукових працях, з них: 6 статей у фахових наукових виданнях України, 7 публікацій апробаційного характеру у матеріалах міжнародних та всеукраїнських науково-практичних конференціях. Загальний обсяг публікацій – 6,1 друк. арк., з них автору належить 4,8 друк. арк.

Таким чином, основні результати дисертаційної роботи достатньо повно висвітлено у наукових публікаціях автора, а їх апробація на конференціях підтверджує належний рівень наукової аргументованості, практичної значущості та відповідність дисертації встановленим вимогам щодо оприлюднення результатів дослідження.

Відсутність (наявність) порушення академічної доброчесності.

У процесі ознайомлення з дисертаційною роботою підстав для сумнівів щодо дотримання принципів академічної доброчесності не встановлено. Зміст дослідження, характер викладення матеріалу, наукова аргументація та представлені результати свідчать про самостійність виконання дисертаційної роботи й особистий внесок здобувача у вирішення поставленого наукового завдання.

Використані у роботі наукові положення, концепції, статистичні матеріали та результати досліджень інших авторів супроводжуються належними бібліографічними посиланнями, що відповідає вимогам академічної етики та чинного законодавства у сфері авторського права. Наведені у дисертації результати власних досліджень логічно узгоджуються зі змістом опублікованих наукових праць автора та підтверджуються матеріалами апробації.

Під час аналізу дисертаційної роботи не виявлено ознак академічного плагіату, самоплагіату, фабрикації, фальсифікації результатів дослідження чи інших порушень принципів академічної доброчесності. Дисертація відповідає загальновизнаним вимогам щодо самостійності наукового дослідження, коректності використання наукових джерел та належного оформлення результатів наукової діяльності.

Дискусійні положення та зауваження до дисертаційної роботи.

Позитивно оцінюючи науковий рівень дисертаційної роботи Щура О. В., її актуальність, завершеність та практичну спрямованість, вважаю за доцільне висловити окремі зауваження та побажання, які мають дискусійний характер, не знижують загальної наукової цінності дослідження і можуть бути враховані автором у подальшій науковій діяльності.

1. У першому розділі дисертації (на с. 38–54) автор здійснює ґрунтовний аналіз еволюції наукових підходів до інноваційного розвитку підприємництва. Водночас, на мою думку, дослідження виграло б від більш детального

зіставлення запропонованого авторського підходу із сучасними концепціями «Smart Specialisation», які нині широко застосовуються під час формування регіональної інноваційної політики країн Європейського Союзу. Таке порівняння дозволило б повніше розкрити можливості адаптації європейських практик до умов України.

2. У другому розділі (с. 97–123) значну увагу приділено аналізу інноваційної діяльності та державної підтримки підприємництва. Разом із тим доцільним було б розширити аналітичну частину оцінкою міжрегіональних відмінностей інноваційного розвитку підприємництва в Україні, що дозволило б конкретизувати напрями удосконалення державної політики з урахуванням специфіки окремих територій.

3. Автором проведено комплексний аналіз сучасного стану інноваційного розвитку підприємництва (с. 124–151), однак у роботі практично не розглядається вплив екологічної трансформації економіки та реалізації принципів «European Green Deal» на формування механізму інноваційного розвитку підприємств. Врахування зазначеного аспекту посилює практичну спрямованість дослідження у контексті європейської інтеграції України.

4. У третьому розділі дисертації (с. 170–194) автор обґрунтовує напрями удосконалення державного супроводу інноваційного розвитку підприємництва. Водночас окремі рекомендації щодо реалізації запропонованих заходів доцільно було б доповнити оцінкою можливих фінансових ризиків їх впровадження та визначенням потенційних джерел ресурсного забезпечення.

5. Заслуговує позитивної оцінки розроблена автором система програмно-цільового регулювання інноваційного розвитку підприємництва (с. 182–203). Разом із тим доцільним було б більш детально визначити критерії оцінювання ефективності реалізації запропонованих програм після завершення їх впровадження, що підвищило б прикладну цінність запропонованих рекомендацій.

6. У дисертації значна увага приділяється державному регулюванню інноваційної діяльності. Водночас недостатньо розкрито потенціал участі бізнес-асоціацій, торгово-промислових палат, професійних об'єднань підприємців та інших інститутів громадянського суспільства у формуванні сучасної інноваційної екосистеми. Більш детальне висвітлення цього питання зробило б авторську концепцію ще більш комплексною.

7. У роботі використано значний масив статистичних даних та міжнародних аналітичних матеріалів, що позитивно характеризує проведене дослідження. Разом із тим окремі прогностні положення третього розділу могли б бути додатково підтверджені результатами сценарного моделювання розвитку інноваційного підприємництва за різних варіантів зміни макроекономічної ситуації.

Наведені зауваження не впливають на загальну позитивну оцінку дисертаційної роботи, мають рекомендаційний характер і можуть бути предметом подальших наукових досліджень автора. Вони не знижують

наукової новизни, теоретичної цінності та практичного значення одержаних результатів.

Загальна оцінка роботи, її відповідність встановленим вимогам.

За результатами опрацювання дисертаційної роботи, аналізу її змісту, наукових положень, висновків та практичних рекомендацій можна констатувати, що дослідження Щура Олександра Володимировича на тему «Механізм інноваційного розвитку підприємництва в умовах управління змінами» є цілісною, завершеною та самостійно виконаною науковою працею, у якій на високому науково-методичному рівні вирішено актуальне наукове завдання щодо удосконалення теоретико-методичних засад і розроблення практичних рекомендацій з формування та розвитку механізму інноваційного розвитку підприємництва в умовах управління змінами. Отримані автором результати характеризуються належним рівнем наукової новизни, достатньою теоретичною обґрунтованістю, практичною спрямованістю та внутрішньою логічною узгодженістю. Запропоновані наукові положення є самостійними, мають прикладну цінність, ґрунтуються на сучасному методологічному інструментарії та можуть бути використані у діяльності органів державної влади, суб'єктів господарювання, наукових установ і закладів вищої освіти. Висловлені у відгуку зауваження та дискусійні положення мають рекомендаційний характер, не впливають на загальну позитивну оцінку дисертаційної роботи та не знижують наукової цінності отриманих результатів.

З урахуванням викладеного вважаю, що дисертаційна робота Щура О. В. на тему «Механізм інноваційного розвитку підприємництва в умовах управління змінами» за змістом, рівнем виконання, науковою новизною, обґрунтованістю сформульованих положень, теоретичним і практичним значенням повністю відповідає вимогам Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 року № 44 (зі змінами), а її автор – Щур Олександр Володимирович – заслуговує на присудження ступеня доктора філософії за спеціальністю 073 «Менеджмент».

Офіційний опонент:

доктор економічних наук, професор,
декан факультету права,
публічного управління та національної безпеки,
професор кафедри міжнародних економічних відносин
та європейської інтеграції
Поліського національного університету

Віталій ДАНКЕВИЧ

